

som Folketingsmanden er kommet med, og siger, at han har Tiltro til Amtmanden. Men det var ikke en saadan Udtalelse, et saadant Brev, den højtærede Justitsminister sendte til Færøerne. Den højtærede Justitsminister fortsatte Interviewet og gav i dette Interview forskellige Udtalelser Plads. For det første den, som han nu for lidt siden omtalte, hvori han indtrængende advarede imod den Maade, hvorpaa der i den senere Tid hernede skreves om færøske Forhold. Men desuden udtaler Ministeren i samme Interview: „Jeg ønsker Folketingsmand Mortensen genvalgt, for det første, fordi han er en dygtig Repræsentant for de færøske Interesser, dernæst, fordi han er en paa-lidelig Støtte for den Politik, Ministeriet har ført. Jeg ønsker selvfølgelig en Lands-tingsmand, om hvem det samme gælder. Man gør sig skyldig i en Fejl, hvis man op-fatter Færingernes Kærlighed til Hjem-stavn og Sprog som Tegn paa Danskjendtlighed.“ Altsaa, i det Interview, den Med-delelse, som den højtærede Justitsminister lader tilflyde Amtmanden paa Færøerne til videre Befordring til Folketingsmanden, hvori han i den første Del tager Afstand fra Folketingsmanden og siger, at han har fuld Tiltro til Amtmandens Indberetning, udtaler han i det sidste Stykke en ubetinget Tillidserklæring til den samme Folke-tingsmand og ønsker, at han maa faa en Landstingsmand af samme Sort. Der har jo været, som det er os alle bekendt, forskellige Synspunkter fremme paa Færøerne, og den omtalte Folketingsmand staar som Repræsentant for det ene Synspunkt, og det er dem, der har sluttet sig til dette Synspunkt, der foretog den Hen-vendelse udenom de danske Autoriteter, som vi alle sammen ogsaa er bekendte med. Naar dette har været misbilliget af Rege-ringens Repræsentant paa Færøerne og Flertallet af Lagtinget, saa synes det mærkeligt, at den højtærede Minister nu ved den Anbefaling, han herigennem giver Folketingsmanden, gaar imod dem, der repræsenterer hans egen Anskuelse, og som Ministeren gav Medhold i den tidligere omtalte Sag. De paagældende Embeds-mænd vil derigennem have følt, at de ikke havde det Rygstød herhjemme, som Em-bedsmanden altid nødvendigt maa have i sin Regering. Og hvorfor har den højt-ærede Justitsminister sendt denne Med-delelse gennem Amtmanden til Folketings-manden? Jeg antager ikke, at Folketings-manden har gemt den i sin Chatolskuffe, jeg antager, at Folketingsmanden har op-

fattet den og ogsaa anvendt den paa den Maade, at den skulde være til Støtte for hans Genvalg oppe paa Færøerne. Og den højt-ærede Justitsminister har ikke sendt Folke-tingsmanden direkte et Brev, hvori denne Udtalelse fremkommer, nej, han frem-sender den, saa vidt det fremgaar af Tele-grammet, gennem Justitsministeriet og lader Embedsmændene besørge denne Skrivelse. Det forekommer mig at være en overordentlig mærkværdig Fremgangsmaade. Hvis det alene gjaldt om at gøre Hr. Mortensen bekendt med, at Ministeren ikke kunde slutte sig til hans Fremstilling, men tog Afstand derfra og støttede Amtmanden, ja, saa havde Ministeren kunnet sende det som et privat Brev til Hr. Mortensen, men der var ingen som helst Anledning til at blande Embedsmændene ind i denne Sag.

Justitsministeren (Zahle): Saa vidt jeg kunde faa ud af det ærede Medlems Tale, var egentlig det eneste, han bebrejdede mig, det, at jeg havde bedt Amtmanden om at levere Folketingsmanden en Genpart af det Telegram, jeg havde sendt ham. Jeg kan med min bedste Villie ikke se noget forkert deri. Skulde det virkelig ikke være muligt at anmode en Amtmand, til hvem man har sendt et langt Telegram, som koster ikke faa Penge — det er dyrt at telegrafere til Færøerne —, om at lade sit Kontor tage en Genpart deraf og lægge den i en Konvolut og skrive Folketings-mandens Adresse uden paa og sende det fra Thorshavn til Tværø? Jeg kan ikke se, at jeg har begaaet nogen som helst Fejl derved, og jeg begriber det ikke, hvis det virkelig er det, der giver Anledning til de store og i sørgelig Grad opsigtvækkende Demonstrationer, som Embedsmændene paa Færøerne har tilladt sig.

Forespørgeren (Piper): Den højtærede Justitsminister siger, at det var et dyrt Telegram, han fremsendte. Det maa jo være paa Grund af Stoffets Mængde, men jeg forstaar slet ikke, hvad hele den sidste Del af dette Interview vedkommer Befolk-ningen deroppe. Det er en Avisartikel i et Blad hernede, og hvis den kun er bestemt til at publiceres som Valgagitationsgrundlag deroppe, maatte det være det radikale Parti, der fremsendte et saadant Stof, men jeg ser ikke, at Administrationen har det mindste at gøre dermed.

Justitsministeren (Zahle): Jeg sagde allerede før, at mit Skøn var, at hvis jeg